Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0821
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. C.I.S. Dankelman, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 15 april 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: IDM Financieringen B.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen IDM
Datum uitspraak	: 22 september 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument klaagt over een in oktober 2000 bij IDM afgesloten krediet. De consument stelt zich op het standpunt dit krediet niet te hebben afgesloten. IDM betwist gemotiveerd de stelling van de consument en stelt dat in oktober 2000 tussen partijen een overeenkomst tot stand is gekomen. Op grond van artikel 150 Wetboek van Rechtsvordering (Rv) rust op de consument de bewijslast van zijn stelling. De commissie stelt vast dat de consument, tegenover de gemotiveerde betwisting door IDM, onvoldoende bewijs heeft geleverd voor zijn standpunt. De commissie wijst de vordering af.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van IDM; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van IDM; 5) aanvullende akte van de consument van 26 juli 2021 en 6) de aanvullende akte van IDM van 11 augustus 2021.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en IDM hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 IDM en de consument en zijn echtgenote hebben na tussenkomst van een financieel adviseur in mei 2000 een kredietovereenkomst (nummer [nummer 1]) met een hoofdsom van € 30.000,- gesloten. Op de overeenkomst is de hoofdsom van het krediet handmatig aangepast naar een bedrag van € 32.172,-.

2.2 IDM heeft in oktober 2000 een offerte voor een kredietovereenkomst (nummer [nummer 2]) op naam van de consument en zijn echtgenote voor een doorlopend krediet met een hoofdsom van € 40.000,- uitgebracht. Deze kredietovereenkomst heeft IDM uitgebracht op verzoek van de financieel adviseur die de eerdere kredietovereenkomst voor de consument en zijn echtgenote heeft aangevraagd en na ontvangst van diverse stukken op naam van de consument en zijn echtgenote. Op de kredietovereenkomst staan de handtekening van de consument en zijn echtgenote. Uit de kredietovereenkomst kan worden opgemaakt dat € 32.200,- van het verkregen krediet is benut ter aflossing van het in mei 2000 afgesloten krediet. Het restant van het krediet is door IDM overgeboekt aan de consument.

2.3 IDM heeft de vordering uit hoofde van de kredietovereenkomst met nummer [nummer 2] in maart 2014 overgedragen aan HoistFinance. HoistFinance heeft de consument aangesproken tot voldoening van een resterend deel van de schuld uit de kredietovereenkomst van oktober 2020.

De klacht en vordering

2.4 De consument klaagt over de openstaande vordering. IDM beroept zich volgens de consument ten aanzien van de vordering op een niet bestaand contract, althans een reeds afgeloste schuld, althans brengt ten onrechte aflossingen niet in mindering op de bestaande schuld.

2.5 De consument heeft verlangt dat IDM een kopie van de kredietovereenkomst met nummer [nummer 2] overlegt. De consument heeft aangevoerd dat deze kredietovereenkomst niet bestaat, omdat hij en zijn echtgenote deze overeenkomst niet hebben getekend. Verder heeft de consument aangevoerd de kredietovereenkomst van mei 2000 te hebben afbetaald. Na het overleggen van de kredietovereenkomst van oktober 2000 en de bij de aanvraag ingediende stukken door IDM heeft de consument gesteld dat deze stukken niet door hem zijn ingediend. De consument vermoedt slachtoffer te zijn van fraude door de financieel adviseur. Daarnaast heeft de consument aangevoerd dat IDM onduidelijke informatie heeft verstrekt. IDM heeft volgens de consument in meerdere telefoongesprekken verklaard dat zij niet bekend is met een kredietovereenkomst afgesloten in mei 2000.

Het verweer

2.6 IDM heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 Centraal in de beoordeling van de klacht staat de vraag of de consument in oktober 2020 een kredietovereenkomst met IDM heeft afgesloten.

3.2 Vaststaat dat de consument en zijn echtgenote in mei 2000 een kredietovereenkomst met IDM zijn aangegaan. In oktober 2000 is deze kredietovereenkomst beëindigd door terug-betaling van het krediet uit een in oktober 2000 door IDM verstrekt krediet. De opdracht tot overboeking van de kredietsom is vermeld in de kredietovereenkomst van oktober 2000 die op naam van de consument en zijn echtgenote is afgesloten. Blijkens deze krediet-overeenkomst is de resterende ruimte binnen het krediet overgemaakt naar de consument.

3.3 De consument stelt dat hij in oktober 2000 geen kredietovereenkomst bij IDM heeft afgesloten. De consument stelt dat hij na mei 2000 geen stukken aan de financieel adviseur heeft overgelegd en na die datum ook geen contact met de financieel adviseur heeft gehad. Medio 2019 is bij de consument het vermoeden van fraude door de financieel adviseur ontstaan. De consument meende het krediet op dat moment te hebben afgelost, maar werd door de deurwaarder geïnformeerd over de nog openstaande vordering.

3.4 IDM heeft de stelling van de consument gemotiveerd betwist en aangevoerd dat de consument de kredietovereenkomst met nummer [nummer 2] heeft gesloten. IDM heeft in het door de consument aangevoerde geen bewijs van de stelling van de consument gezien. Daartoe heeft IDM aangevoerd dat bij de aanvraag voor dit krediet alle benodigde stukken van de consument en zijn echtgenote, zoals kopie paspoort, recente loonstroken en bankafschriften en een getekende coupon voor ontvangst van de bankpas voorzien van handtekeningen zijn ontvangen. IDM heeft van de door haar in oktober 2000 ontvangen stukken ook kopieën overgelegd. Daarbij heeft IDM aangevoerd dat het krediet ten goede van de consument en zijn echtgenote is gekomen.

3.5 Op grond van artikel 150 Wetboek van Rechtsvordering (Rv) rust op de consument, als partij die het rechtsgevolg – er is geen bestaande kredietovereenkomst met datum oktober 2000 - beoogt, de stelplicht en bij gemotiveerde betwisting door IDM de bewijslast van zijn stellingen. De commissie stelt vast dat de consument, tegenover de gemotiveerde betwisting van IDM, onvoldoende bewijs heeft geleverd voor zijn standpunt. De enkele bijzonderheden bij de stukken bij de aanvraag die de consument benoemd, kunnen niet dienen als bewijs.

3.6 De commissie oordeelt dat haar uit de overgelegde stukken is gebleken dat de consument en IDM in oktober 2000 een nieuwe kredietovereenkomst zijn aangegaan.

Ten overvloede merkt de commissie op dat van schade geen sprake kan zijn, omdat het krediet van oktober 2000 is benut voor aflossing van het eerder afgesloten krediet en niet betwist is dat het restant van het verleende krediet aan de consument ter beschikking is gesteld.

3.7 Ten aanzien van de berichtgeving vanuit IDM over de in mei 2000 afgesloten krediet-overeenkomst merkt de commissie op dat zij zich kan voorstellen dat deze bij de consument voor onduidelijkheid heeft gezorgd. Dit doet echter niet af aan hetgeen hiervoor – onder 3.5 – is overwogen.

3.8 Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de klacht van de consument ongegrond is en dat de vordering wordt afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.